

ת"ד 10035/04/20 - מדינת ישראל נגד מאיר רביע

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 10035-04-20 מדינת ישראל נ' רביע

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מאיר רביע

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד קליין

ב"כ הנאשם: עו"ד דהרי

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות של **נהיגה בחוסר זהירות, סטייה מנתיב נסיעה והתנהגות הגורמת נזק** בניגוד לתקנות 21 (ג), 40 (א) ו- 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 ועבירה של **גרימת חבלה של ממש** בניגוד לסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 07.08.2019 בשעה 19:00 נהג הנאשם ברכב פרטי, בכביש 40, סמוך למחלף לוד בנתיב הימני לנוסעים ישר מתוך שלושה. הכביש הינו דו מסלולי עם שטח הפרדה בנוי בין שני המסלולים.

אותה עת, בכיוון נסיעת הנאשם, נהג רוכב אופנוע בנתיב השמאלי ביותר לישר ומשמאלו בנתיב לפונים שמאלה נסעה מונית. הנאשם נהג בחוסר זהירות בכך שלא נתן תשומת ליבו לדרך, סטה שמאלה מנתיב נסיעתו תוך חציית שני נתיבים לנוסעים ישר, חסם דרכו של רוכב האופנוע וגרם להתנגשות בין כלי הרכב. מעוצמת ההתנגשות, סטה רוכב האופנוע שמאלה, פגע במונית, הועף ונזרק לכביש.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב ולרוכב האופנוע, מר מוניר דרבאשי, נגרמו חבלות של ממש בדמות שבר ברדיוס דיסטלי, חתכים רבים באמה ובמרפק, חתך בירך שמאל, עבר ניתוח ואושפז.

3. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון דיוני אשר כלל תיקון של כתב האישום והופנה לקבלת תסקיר לעונש,

בטרם הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 03.07.2022 עולה כי הנאשם בן 60, נשוי ואב לשניים. מתגורר עם משפחתו בהרצליה, עובד כעצמאי בתחום הנדל"ן וניהול פרוייקטים. הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות ומוכר כבעל 41% נכות. הנאשם מקשר את התנהלותו בכביש ללחצים וחובות בהם הוא נתון. לעניין התאונה הנוכחית הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירות והביע צער על תוצאותיה ודאגה לנפגע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל כוחות ויכולת תפקוד תקין אך לצד זאת התרשם כי הנאשם מתקשה להתמודד באופן אחראי ושקול במצבי לחץ בכל הקשור לדפוסי הנהיגה, הנאשם מתקשה להעמיק בבחירותיו כנהג לאורך השנים ועל כן הוצע לו להשתלב בקבוצה והנאשם ביטא נכונות לכך. שירות המבחן בא בהמלצה טיפולית שיקומית בדמות של צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 200 שעות.

ראיות לעונש

5. מטעם המאשימה הוגשו תעודות רפואיות של נפגע העבירה, גליון הרשעות קודמות ושני סרטונים מהתאונה.

6. מטעם הנאשם הוצג תו נכה ופסיקתא לפיה ניתן לו צו הפטר לאחר שהוכרז כפושט רגל.

טיעונים לעונש:

7. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירות ועל חומרת תוצאות התאונה אשר מלוות את נפגע העבירה עד היום וציין על בסיס שיחה טלפונית עם אבי הנפגע, כי הנפגע סובל עד היום מחוסר תחושה בכף ידו השמאלית, חרף טיפולים רבים. ב"כ המאשימה עמד על עברו התעבורתי המכביד של הנאשם - הנוהג משנת 1980 ולחובתו 61 הרשעות קודמות, ביניהן - עבירות מהירות, אי מתן זכות קדימה להולכי רגל, אי ציות לתמרורים, נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף ועוד עבירות רבות וחוזרות. ב"כ המאשימה טען כי רף הרשלנות גבוה שכן בכביש לא היתה בעיית שדה ראייה. ב"כ המאשימה התייחס לפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים. לגישת ב"כ המאשימה מתחם הענישה נע בין 12-3 חודשי מאסר בפועל ופסילה למשך 24-40 חודשים, לצד עונשים נלווים. לטענת המאשימה העונש עליו המליץ שירות המבחן אינו תואם את נסיבות התאונה ותוצאותיה. המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ככל והנאשם ימצא מתאים לכך ופסילת רישיון בפועל לתקופה בת 3 שנים לצד עונשים נלווים.

8. ב"כ הנאשם ציין כי כתב האישום תוקן לאור כשליים ראייניים - נמחקה העבירה של נהיגה ברשלנות וסמקומה יוחסה עבירה קלה יותר של נהיגה בחוסר זהירות. לשיטתו, מתחם הענישה נע בין פסילת רישיון בפועל בת 6-12 חודשים. לעניין רכיב המאסר טען כי אין מקום להטלתו - הואיל ולא הוגשו תעודות רפואיות עדכניות של נפגע העבירה המלמדות על פגיעה בלתי הפיכה. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות האישיות של הנאשם - היותו נכה שעבר הליך פשיטת רגל ומנסה לשקם את חייו. עוד הציע פיצוי לנפגע שנע בין 10,000 ₪ ל- 12,000 ₪. ב"כ הנאשם ביקש כי תוטל פסילה ברף הנמוך של 6 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים

עמוד 2

כהמלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם תמך טיעונו בפסיקה.

9. הנאשם בדבריו האחרונים ציין כי הוא בן 60 שנים, חווה קשיים כלכליים במהלך 20 השנים האחרונות, לאחרונה הצליח להרים ראשו והוא עובד כמנהל פרויקטים במקומות שונים בארץ, רשיונו חשוב לו לצורך עבודתו ולכן מבקש להתחשב בפסילה על חשבון שעות של"צ שיבצע.

דין והכרעה:

הערך החברתי אשר נפגע ומידת הפגיעה בו

10. **הערך החברתי שנפגע** בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, הוא הגנה על שלום הציבור, חיוו ושלמות גופו, ובפרט שמירה על שלומם וביטחונם של כלל המשתמשים בדרך. האינטרס הציבורי מחייב צמצום תאונות הדרכים, והפחתת המחיר הקשה שאלו גובות מהציבור כולו, בין אם בדרך של חינוך והסברה ובין אם בדרך של אכיפה, מניעה וענישה.

על חשיבות תרומתם של בתי המשפט בשמירה על ערך המוגן, ראו מדברי כבוד השופטת שלו בעפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20):

"מאחר שנגע תאונות הדרכים הולך וגובר, ומדי יום אלו גובות קורבנות רבים בגוף ובנפש, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, כי על בתי המשפט למלא את חלקם במלחמת החורמה בתופעה זו, בדרך של הטלת ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת, לא רק במקרים של גרימת מוות בתאונת דרכים, אלא גם במקרים בהם נגרמים חבלות ופציעות חמורות, לעתים בלתי הפיכות, הפוגעות באופן קשה באיכות חייהם ובבריאות נפשם של נפגעי התאונות ובני משפחותיהם (ראו למשל רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.6.12)).

יפים בהקשר זה דברים שנקבעו בע"פ 5167/05 **מג'דוב נ' מדינת ישראל** (10.10.05):

"תופעת הפגיעות בנפש ובגוף עקב תאונות דרכים המשתוללות בכבישי הארץ מחייבת את מערכת המשפט לגייס את כוחותיה למלחמה יעילה, בכלים הקיימים, כדי לסייע במיגור מכת התאונות וקטילת חיי אדם תמימים עקב התנהגות עבריינית על הכביש. בין האמצעים הנתונים בידי מערכת המשפט, מצוי כלי הענישה. ראוי להשתמש בו באופן שישיג את תכליתו, ויביא, בין שאר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש, ולסכנות האורבות מהפרתם".

וכן בע"פ 2247/10 **ימיני נ' מדינת ישראל**, סד (2) 666 (2011):

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושה וקוטל בנו ללא רחם וללא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבולים בגופם ובפצועים בנפשם, ואם בדאבת יקיריהם. רבות נאמר, דומה כי מעט מדי נעשה,

ומדי שנה בשנה מקפדים מאות אנשים את חייהם ואלפים רבים נפצעים. מערכת המשפט נתקלת בהרורים ובפצועים של תאונות הדרכים הן בתחום הפלילי והן בתחום האזרחי, ומדי שנה מוגשות בבתי המשפט לערכאותיהם השונות אלפי תביעות על נזקי גוף שנגרמו כתוצאה מתאונת דרכים. מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי ההתנהגות על הכביש".

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני - נמוך, כפי שיפורט להלן.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לבחון את מידת הרשלנות/חוסר הזהירות ואת מידת הנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות.

מידת הרשלנות/חוסר הזהירות

12. בכתב האישום המתוקן יוחסה לנאשם עבירה של נהיגה בחוסר זהירות ונמחקה העבירה של נהיגה ברשלנות. למרות זאת, ב"כ המאשימה טען כי מידת רשלנותו של הנאשם גבוהה (רשלנות רבתי) והוסיף וטען כי לא היתה לנאשם בעיית שדה ראייה.

13. לא אוכל לקבל טענה זו. משתוקן כתב האישום לקולא - לא ניתן עוד להתייחס לכתב האישום טרם תיקונו ולטעון לרשלנות (עבירה אשר נמחקה) ובוודאי שאין מקום להתייחס לשדה הראייה ולטעון לטיבו - שעה שכתב האישום המתוקן אינו מזכיר נסיבה זו.

ראו מדברי כב' הש' בן יוסף בעפ"ת (מחוזי ת"א) 34990-06-15 אורנה רבקה טקל נ' מדינת ישראל (25.06.2015) "אפנה לפסיקה אף מהעת האחרונה הקובעת שעל-פי סעיף 40' לחוק העונשין ועוד קודם לכך אין אפשרות לטעון מעבר לנאמר לכתב האישום, אלא כאשר הצדדים מקבלים רשות לכך, ולא כך נעשה במקרה זה.

ראה ע"פ 4697/10 **עבד אל רחמן ג'רדאת נ' מדינת ישראל** (18.06.15) וכן ע"פ 7159/13, **אמנון ברזילי נ' מדינת ישראל** (16.03.15):

"אין מקום לשמוע מפי מי מהצדדים טיעון עובדתי שאינו מבוסס על עובדות כתב האישום ומסמך זה, ורק הוא, מהווה את התשתית העובדתית שעליה ניתן לבסס את גזר הדין (ראו הוראת סעיף 40'(ד) לחוק העונשין)".

14. לאור נסיבות ביצוע העבירה, כפי שתוארו בכתב האישום המתוקן, מצאתי כי מידת חוסר הזהירות של

הנאשם היא ברף הנמוך וזאת לאור סטייתו, בתוך מסלול הנסיעה, לנתיבים משמאלו.

חומרת הפגיעה

15. לרוכב האופנוע המעורב נגרמה חבלה משמעותית באמה ומרפק יד שמאל. מן התעודות הרפואיות שהוגשו - וכולן מחודש 08/19 - מיד ובסמוך לאירוע התאונה - עולה כי נפגע העבירה, מר דרבאשי מוניר, בן 28 ביום התאונה, סבל משבר של הרדיוס הדיסטלי ביד שמאל, ריטוש של כל הגידים המכופפים, פגיעה בעורק אולנרי וחתך מלא של העצב האולנרי ועצב המדיאנוס. הנפגע נותח, השבר קובע, החתכים, הגידים והעצבים נתפרו. בנוסף סבל הנפגע מחתך בירך שמאל אשר נתפר. מן התעודה הרפואית מיום 18/8/19, 11 ימים לאחר התאונה, עולה כי הנפגע ללא תחושה באצבעות וכף יד שמאל. הנפגע שוחרר כשידו בסד עם המלצות להמשך פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק.

16. ב"כ המאשימה, במסגרת טיעוניה לעונש, טען כאמור על בסיס שיחה טלפונית שערך עם אבי הנפגע - העולה בגדר עדות מפי השמועה - כי נפגע העבירה סובל עד היום מחוסר תחושה בכף יד שמאל ואינו עושה בה שימוש. לא הוגש תצהיר נפגע העבירה, לא הוצגו בפני תעודות רפואיות עדכניות או מסמכים כלשהם המבססים טענה זו או מלמדים על קביעת אחוזי נכות קבועים לנפגע העבירה.

לאור התנגדות ב"כ הנאשם - לא אוכל להתייחס לנתונים אלו - אשר לא הוכחו בפני כלל.

לו היתה טענה זו מוכחת - וניתן היה ללמוד על פגיעה בלתי הפיכה שנגרמה לנפגע העבירה - הייתי קובעת כי רף החבלות גבוה יותר.

17. מצאתי כי לאור החבלות שנגרמו לנפגע העבירה, ואשר הוכחו באמצעות התעודות הרפואיות הסמוכות לאירוע התאונה, **מידת הנזק שנגרם היא ברף הבינוני-נמוך.**

מדיניות הענישה הנהוגה

18. כשעסקין בתאונות דרכים, מתחם העונש ההולם מושפע בעיקר ממידת הרשלנות/חוסר הזהירות ומחומרת הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה. בעניין העבירות של נהיגה בחוסר זהירות, סטייה מנתיב הנסיעה והתנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש, בשים לב לחומרת החבלות אשר נגרמו לנפגע העבירה, נהוגה ענישה הנעה בין עונש שאינו כולל רכיב של מאסר ואף לא מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל בן שבועות אחדים, באשר לרכיב הפסילה - הענישה נעה בין 6 חודשי פסילה בפועל ועד 13 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים.

· **רע"פ 1694/19 לואי יאסין נ' מדינת ישראל (31/03/2019)** - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה ברכב משא בקלות ראש, סטייה ימינה לשול, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לנהג אשר סבל משברים בירך ובאגן, אושפז ונזקק לניתוחים רבים וכן הליך שיקומי. בית משפט קמא גזר דינו ל - 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לצד 18 חודשי פסילה בפועל, ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעורו על חומרת גזר הדין

התקבל ורכיב הפסילה בפועל הועמד על 13 חודשים. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· **בעפ"ת (ת"א) 11554-12-20 נוטליב נ' מ"י** (מיום 21/12/20) נדון עניינה של מערערת שעברה התעבורתי נקי, אשר פגעה ב-2 הולכי רגל אשר חצו את הכביש במעבר חציה ונחבלו חבלות של ממש - להולך הרגל נגרמה חבלת ראש עם דמם אפידורלי, שבר בעצם טמפורלית, שבר בברך והוא אושפז כ 10 ימים, להולכת הרגל נגרם שבר בעמוד השדרה והיא אושפזה לשבוע. להולכי הרגל נקבעו אחוזי נכות. בית המשפט קמא (ת"ד 4185-10-17) השית בגזר דינו 16 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. בית המשפט המחוזי העמיד את הפסילה על 8 חודשים וקבע כי המאסר המותנה יחול על עבירה של נהיגה בזמן פסילה בלבד.

· **בעפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 עארף סאלימן נ' מדינת ישראל** (05/02/2020) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכבת אופניים אשר נסעה על השול מימינו. לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. בית משפט קמא גזר דינו ל- 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 שח לנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

· **בעפ"ת (מחוזי חיפה) 46288-12-19 בן פורת נ' מדינת ישראל** (20/01/2020) - המערערת הורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטיה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכב קטנוע אשר נסע בכביש מימינה. לרוכב הקטנוע נגרמו חבלות של ממש בדמות קטיעת ידו. בית משפט קמא גזר דינה ל- 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 10,000 שח. ערעורה של המערערת לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

· **בעפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 מדינת ישראל נ' דורון נוימרק** (מיום 05/06/17) - נדון עניינו של מערער אשר נהג בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע אשר נחבל חבלות של ממש - ונזקק ל-11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. בית המשפט קמא השית בגזר דינו 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור הנאשם על חומרת העונש נדחו.

19. **לאור כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות בתיק זה, כשרף חוסר הזהירות בינוני-נמוך ומידת הנזק בינונית-נמוכה, נע בין מאסר על תנאי לבין עונש מאסר בפועל בן שבועות אחדים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ובין 6-15 חודשי פסילה בפועל, ולצידם רכיבי ענישה משמעותיים נוספים.**

שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם

20. לא מצאתי הצדקה לסטייה לקולה או לחומרה ממתחם הענישה ההולם. אין בפני שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור המצדיקים חריגה מהמתחם.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

21. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

- אתחשב לקולה בנטילת האחריות המיידית של הנאשם על מעשיו והודאתו המהירה.
- אתחשב לחומרה בעברו התעבורתי המכביד של הנאשם הכולל 61 הרשעות קודמות, אותן קראתי על רקע וותק נהיגתו משנת 1980. לחובת הנאשם הרשעות חוזרות בעבירות של נהיגה ללא רשיון נהיה תקף וכן הרשעות נוספות בגין עבירות מהירות, אי מתן זכות קדימה, שימוש אסור בטלפון ועוד.
- לא אתן משקל לעברו הפלילי של הנאשם המוזכר בתסקיר שירות המבחן (הרשעה אחת משנת 2000 בעבירות בניה ומס) - רישום אשר לא הוגש לעיוני (וככל הנראה התיישן).
- אתחשב לקולה בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (כ-3 שנים).
- אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם - נכותו, פשיטת הרגל שעבר, עבודתו כעת כמנהל פרויקטים הדורשת רישיון נהיגה.
- לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן להשית ענישה טיפולית שיקומית. מן התסקיר עולה כי הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירות והביע צער על תוצאותיה של התאונה ועל פציעתו של הנפגע. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להתנהל באופן אחראי ושקול כאשר הוא נתון בלחצים וכי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות תעבורה. לאור כך, הציע שירות המבחן לשלב הנאשם בקבוצה פסיכו חינוכית - בתכנית הפועלת להגברת הבנת המשמעות והחשיבות של שמירה על חוקי התנועה והקניית כלים לשינוי תרבות הנהיגה. הנאשם הביע נכונות להשתתף בקבוצה זו. בנוסף המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה קונקרטית בדמות צו של"צ בהיקף 200 שעות.

רכיב פיצוי כספי לנפגע:

22. לנפגע בתיק זה נגרמה פגיעה משמעותית ביד שמאל. כפי שפרטתי לעיל - לא הוכח כי הפגיעה הינה בלתי הפיכה.

אף על פי כן, מצאתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לנפגע, מר דרבאשי מוניר, והוא אף הביע נכונות לכך. הפיצוי שיפסק הוא בהחלט סמלי ביותר, ואין בו, והוא אף אינו מתיימר להוות פיצוי של ממש על הכאב והסבל שהם מנת חלקו של הנפגע.

לטעמי, יש בחיוב הנאשם בתשלום פיצוי, כדי לשתף את הנפגע, ולו באופן סמלי בהליך הפלילי. ועוד יהיה בכך, להערכת, תרומה לשיקומו של הנאשם.

הפיצוי האמור הינו פיצוי עונשי אשר יתווסף לכל סכום אותו יקבל הנפגע במסגרת הליכים אזרחיים.

23. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של מתחם הענישה בכל הנוגע לרכיב הפסילה. בנוגע לרכיב המאסר - לאור המלצות תסקיר שירות המבחן ורף החבלות הבינוני-נמוך שהוכח בפני, לא מצאתי הצדקה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל וגם לא בעבודות שירות, כעתירת המאשימה. יש בתמהיל ענישה הכולל ענישה קונקרטית בדמות צו של"צ בהיקף נרחב, צו מבחן, פיצוי סמלי ופסילה משמעותית כדי להוות עונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה (חוסר זהירות נמוך, מידת נזק בינונית-נמוכה) - זאת, כאמור, לאור נסיבותיו האישיות של נאשם ספציפי זה, נטילת האחריות, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, חלוף הזמן ומאידך - עברו התעבורתי המשמעותי.

24. לפיכך ועל יסוד דברים אלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר על תנאי

מאסר בן 2 חודשים וזאת על תנאי למשך שנה שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

פסילה בפועל

פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים.

מן הפסילה ינוכו 60 ימי פסילה מנהלית.

רישיון הנהיגה יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 02/02/23 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו עד למועד הנקוב, יחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

קנס

קנס בסך של 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לא יאוחר מיום 02/02/23.

פיצוי

הנאשם ישלם פיצוי בסך של 4,000 ש"ח לנפגע העבירה, מר דרבאשי מוניר.

הפיצוי ישולם ב 2 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 01/01/23 ובכל 01 לחודש שלאחריו.

הפיצוי יועבר לידי הנפדע בהתאם לפרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט.

של"צ:

הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 200 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה במסגרת מרכז להתנדבות בהרצליה.

השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

מבחן

הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת במשך שנה.

המבחן יבוצע בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

העתק הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן.

25. זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי. 54678313

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ג, 03 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.